

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 1087/2009/(JMA)MHZ - Komisijas bezdarbība attiecībā uz ES pilsoņa divkāršā uzvārda neatzīšanu dalībvalstī

Lēmums

Lietā 1087/2009/(JMA)MHZ - Uzsākta {0} 04/06/2009 - Lēmums par {0} 11/11/2009

Sūdzības iesniedzēja dēls ir Itālijas valstspiederīgais, kas dzimis Nīderlandē. Nīderlandes iestāžu izdotajā dzimšanas apliecībā viņš ir reģistrēts ar divkāršu uzvārdu. Itālijas iestādes izdeva viņam pasi, bet nevēlējās atzīt divkāršo uzvārdu. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka Itālijas iestādes, atsakoties atzīt viņa dēla uzvārdu, ir pārkāpušas ES tiesības. 2007. gada maijā viņš iesniedza Komisijai sūdzību, pamatojoties uz 226. pantu. Komisija sūdzību neregistrēja. 2009. gada februārī viņš sūdzību iesniedza vēlreiz. Komisija to atkal neregistrēja. Tad viņš vērsās pie ombuda ar apgalvojumu par to, ka Komisija neregistrē sūdzību un neuzsāk izmeklēšanu, un prasību, ka Komisijai tas jādara.

Ombuds veica izmeklēšanu un savā lēmumā atzīmēja, ka, reaģējot uz 2007. gada maijā saņemto vēstuli no sūdzības iesniedzēja, Komisija to neregistrēja kā sūdzību, bet pieprasīja papildu informāciju, un sūdzības iesniedzējs uz šo pieprasījumu atbildēja 2008. gada februārī. Ombuds uzskatīja, ka, pamatojoties uz šo jauno informāciju, Komisijai vajadzēja zināt, ka sūdzība atbilst visiem 2002. gada paziņojuma "Attiecības ar sūdzības iesniedzēju jautājumos par Eiropas Kopienas tiesību pārkāpumiem" 3. punkta nosacījumiem. Tāpēc sūdzības iesniedzēja vēstule bija reģistrējama kā sūdzība. Ja Komisijai šajā jautājumā bija cits viedoklis, tas bija jādara zināms sūdzības iesniedzējam, bet Komisija to neveica. Ņemot vērā to, ka tad, kad sūdzības iesniedzējs otrreiz iesniedza sūdzību, Komisija laboja savu rīcību, ombuds uzskatīja, ka attiecībā uz šo lietas aspektu tālāka izmeklēšana nav pamatota.

Ombuds atzīmēja, ka 2009. gada maijā Komisija norādīja sūdzības iesniedzējam, ka tā ir gatava risināt šo lietu, vērsoties pie Itālijas iestādēm, ja sūdzības iesniedzējs to vēlēties. Tā kā Komisija atzina, ka sūdzības iesniedzējs ir piekritis šādai rīcībai, ombuds izteica papildu piezīmi, paužot pārliecību par to, ka Komisija nekavējoties sazināsies ar Itālijas iestādēm, lai rastu sūdzības iesniedzēja problēmas risinājumu.

SŪDZĪBAS PRIEKŠVĒSTURE

1. Sūdzības iesniedzējs ir ES pilsonis, kura dēls ieguva citas ES dalībvalsts (valsts X) pilsonību. Bērns ir dzimis trešā ES dalībvalstī (Y valstī). Y iestādes izsniedza viņam dzimšanas apliecību, reģistrējot viņu ar dubultu uzvārdu. Sūdzības iesniedzējs 2006. gadā X ģenerālkonsulātā lūdza izsniegt šīs valsts pasi viņa dēlam, pamatojoties uz Y dzimšanas apliecību. Tomēr konsulāta izdotajā pasē nebija ievērots oficiālās Y apliecības saturs un mainīts bērnam piešķirtais sākotnējais dubultais uzvārds.
2. Sūdzības iesniedzējs vairākkārt rakstīja Komisijai, lai sūdzētos, ka, viņaprāt, X iestādes nav ievērojušas viņa dēla kā ES pilsoņa tiesības un ka tās ir pārkāpušas EK līguma 18. pantu par pārvietošanās brīvību.
3. Sūdzības iesniedzējs 2007. gada 15. maijā nosūtīja Komisijai vēstuli, izmantojot Komisijas 226. panta sūdzības veidlapu. Komisija šo vēstuli neregistrēja kā sūdzību.
4. Sūdzības iesniedzējs 2009. gada februārī nosūtīja Komisijai vēl vienu sūdzības vēstuli par to pašu jautājumu.
5. Atbildot uz otro sūdzības vēstuli, sūdzības iesniedzējs saņēma Komisijas ģenerālsekretāra 2009. gada 20. februāra apstiprinājumu par saņemšanu (atsauces numurs SG/CDC(2009)A/1501), taču tā rezultātā sarakste netika reģistrēta kā sūdzība.
6. Tā kā Komisija nav reģistrējusi viņa sūdzību, sūdzības iesniedzējs šo sūdzību iesniedza ombudam.

PAR SŪDZĪBU

7. Sūdzībā ombuds konstatēja šādu apgalvojumu un apgalvojumu:

Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Komisija i) nav reģistrējusi viņa korespondenci kā sūdzību par pārkāpumu un ii) nav sākusi izmeklēšanu par viņa sūdzību par to, ka X valsts iestādes ir pārkāpušas EKL 18. pantu, mainot dēla dubulto uzvārdu.

Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Komisijai būtu jāreģistrē viņa sūdzība un jāuzsāk izmeklēšana par to.

IZMEKLĒŠANA

8. Ombuds 2009. gada 4. jūnijā sāka izmeklēšanu un nosūtīja sūdzību Komisijai ar lūgumu

sniegt atzinumu. Komisija 2009. gada 4. septembrī nosūtīja savu atzinumu, kas pēc tam tika nosūtīts sūdzības iesniedzējam ar uzaicinājumu iesniegt apsvērumus. Sūdzības iesniedzējs 2009. gada 15. un 17. septembrī nosūtīja savus apsvērumus par Komisijas atzinumu.

OMBUDA ANALĪZE UN SECINĀJUMI

A. Komisija, iespējams, nav reģistrējusi sūdzību un nav uzsākusi izmeklēšanu

Ombudam iesniegtie argumenti

9. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka X varas iestāžu rīcības rezultātā viņa dēls, kas ir Eiropas pilsonis, nav saņēmis tiesības, uz kurām viņam ir tiesības saskaņā ar EK līguma 18. pantu. Attiecīgi sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka X iestādes savam dēlam uzlika uzvārdu, kas atšķiras no dzimšanas un dzīvesvietas dalībvalstī reģistrētā uzvārda. Viņš uzskata, ka šāda prakse kavē pilsoņa tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties ES, kā to atzinusi Tiesa savos spriedumos lietās C-353/06 *Grunkin-Paul* [1] un C-148/02 *Garcia-Avello* [2]. Šajās lietās Tiesa konstatēja, ka vienas dalībvalsts pilsoņi, kas likumīgi uzturas citā dalībvalstī, var atsaukties uz EKL 12. un 17. pantā paredzētajām tiesībām netikt diskriminētiem pilsonības dēļ attiecībā uz noteikumiem, kas reglamentē viņu uzvārdu. Līdz ar to EKL 12. un 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz dalībvalsts administratīvajai iestādei noraidīt pieteikumu par uzvārda maiņu, kas iesniegts tāda nepilngadīga bērna vārdā, kurš dzīvo šajā valstī, ja bērnam ir šīs un citas dalībvalsts dubultpilsonība, un pieteikuma mērķis ir ļaut bērnam norādīt uzvārdu, uz kuru viņam ir tiesības saskaņā ar otrās dalībvalsts tiesību aktiem un tradīcijām.

10. Sūdzības iesniedzējs arī norādīja, ka neraugoties uz to, ka X iestādes nepārprotami pārkāpj Kopienas tiesību aktus, Komisija sūdzību nav reģistrējusi. Viņš uzskata, ka, ja nebūtu pietiekama pamata uzsākt izmeklēšanu, Komisija pēc viņa sūdzības izskatīšanas būtu varējusi to noraidīt un pamatot savu lēmumu.

11. Savā atzinumā Komisija paskaidroja, ka sūdzības iesniedzējs 2007. gada 15. maija e-pasta vēstulē nosūtīja Komisijai pirmo sūdzību pret X iestādēm. 2007. gada 22. jūnijā pēc lietas izskatīšanas Komisija nosūtīja sūdzību sūdzības iesniedzējam. No pieejamās informācijas izriet, ka sūdzības iesniedzēja dēlam bija arī trešās valsts (valsts Z) pilsonība. Komisija lūdza sūdzības iesniedzēju sniegt papildu informāciju iespējamai izmeklēšanai par to, vai viņa dēls ir atteicies no savas sākotnējās pilsonības, kas nav ES pilsonība, vai arī viņam ir dubulta Z-X pilsonība. Komisija uzskatīja, ka šī informācija ir nepieciešama, lai pieņemtu lēmumu par šīs sūdzības faktisko un juridisko pamatotību. Komisija nesaņēma atbildi uz tās informācijas pieprasījumu.

12. Sūdzības iesniedzējs 2008. gada 22. janvārī nosūtīja vēstuli Komisijai, lai tā uzdotu jautājumu par viņa sūdzību. Komisija 2008. gada 22. februārī, apzinoties, ka viņš, iespējams, nav saņēmis 2007. gada 22. jūnija atbildi, nosūtīja vēl vienu savas vēstules kopiju uz sūdzības

iesniedzēja jauno e-pasta adresi. Tajā pašā dienā sūdzības iesniedzējs atbildēja Komisijai. Viņš atvainojās par novēloto atbildi, norādot, ka viņš ir pārcēlies ārpus ES. Viņš arī paskaidroja, ka nav skaidrs, vai viņa dēlam joprojām ir Z pilsonība, bet ka bērns X pilsonību ir ieguvis dzimšanas brīdī.

13. Komisija norādīja, ka, veicot vispārēju izmeklēšanu par to, kā dalībvalstis īsteno EKT *spriedumu Garcia Avello lietā* [3], Komisija uzzināja par Valsts X iekšlietu ministrijas 2008. gadā izdoto apkārtakstu. Visām iestādēm tika uzdots ievērot iepriekš minēto nolēmumu. Viņiem tika sniegti detalizēti norādījumi par to, kā to izdarīt. Tādējādi gadījumos, kad bērnam ir dubultpilsonība un viņam ir piešķirts uzvārds saskaņā ar citas valsts tiesību aktiem, X iestādēm tika uzdots mainīt savu praksi, kas līdz tam bija paredzējusi automātisku uzvārda labošanu.

14. Komisija paskaidroja, ka sūdzības iesniedzējs atkal iesniedza sūdzību 2009. gada 19. februārī un 30. aprīlī un ka tā dienesti atbildēja 2009. gada 29. maijā. Savā vēstulē Komisija informēja sūdzības iesniedzēju, ka iepriekš minētais X apkārtaksts ir pierādījums tam, ka atbildīgajām iestādēm ir uzdots ievērot attiecīgo EKT judikatūru šajā jautājumā. Šī iemesla dēļ Komisija neuzskatīja, ka tai būtu jāveic turpmāki pasākumi. Komisija norādīja, ka sūdzības iesniedzēja interesēs ir izmantot valsts līmenī pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus. Turklāt, ņemot vērā iepriekš minētos nesenos notikumus, šķiet, ka X iestādes varētu atrisināt viņa konkrēto gadījumu.

15. Komisija secināja, ka savā pirmajā atbildē sūdzības iesniedzējam tā no viņa ir pieprasījusi papildu būtisku informāciju, ko tā nav saņēmusi. Komisija norādīja, ka, lai izlemtu, vai sarakste ir jāreģistrē kā sūdzība, tai ir jāsniedz skaidrs priekšstats par lietas faktiem.

16. Sūdzības iesniedzējs savos apsvērumos uzsvēra, ka Komisija nav sniegusi pamatotus iemeslus, lai neregistrētu viņa sūdzību un veiktu izmeklēšanu. Viņš atzina, ka viņš uzreiz neatbildēja uz Komisijas 2007. gada 22. jūnija vēstuli, bet norādīja, ka viņš to darīja pēc tam, kad viņš par to bija uzzinājis, bet no Komisijas netika saņemta nekāda atbilde.

Ombuda novērtējums

17. Viens no Komisijas kā „Līguma sarga” uzdevumiem saskaņā ar EK līguma 211. pantu ir nodrošināt, lai Kopienas tiesību akti tiktu pareizi piemēroti visās dalībvalstīs. Pildot savu pienākumu, Komisija izmeklē iespējamos Kopienas tiesību pārkāpumus, kas tai kļuvuši zināmi, galvenokārt pilsoņu sūdzību dēļ.

18. Ja Komisija uzskata, ka dalībvalsts nav izpildījusi savus pienākumus, EKL 226. pants tai piešķir pilnvaras uzsākt procedūru sakarā ar valsts pienākumu neizpildi pret attiecīgo dalībvalsti un vajadzības gadījumā vērsties Eiropas Kopienas Tiesā.

19. Šīs rīcības nopietnās sekas nozīmē, ka tā ir jāīsteno, stingri ievērojot piemērojamās materiālās un procesuālās normas, lai aizsargātu visu lietas dalībnieku tiesības.

20. Attiecībā uz procedūras noteikumiem, kas Komisijai jāievēro, izskatot pilsoņu sūdzības,

ombuds norāda, ka attiecīgie kritēriji ir izklāstīti dokumentā “Paziņojums Eiropas Parlamentam un Eiropas Ombudam par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju saistībā ar Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem” [4] (“paziņojums”) un pielikumā, kas pievienots tā standarta sūdzības veidlapai [5].

21. Iepriekš minētā paziņojuma 3. punktā noteikts, ka jebkuru saraksti, ko varētu izmeklēt kā sūdzību, reģistrē centrālajā sūdzību reģistrā, ko uztur Komisijas ģenerālsekretārs. Vēstules kā sūdzības reģistrēšana nodrošina, ka sekojošā izmeklēšana tiek veikta ar vairākām procesuālām garantijām sūdzības iesniedzēja labā, kas noteiktas gan paziņojumā, gan pielikumā, kas pievienots sūdzības standarta veidlapai [6].

22. Saskaņā ar paziņojuma 3. punktu vienīgais apstāklis, ka sarakste netiks reģistrēta kā sūdzība, ir tad, ja ir piemērojams kāds no paziņojuma 3. punktā minētajiem izņēmumiem. Šie izņēmumi ir šādi: anonīma sarakste; sarakste, kurā nav norādīta adrese; sarakste, kurā nav norādīta dalībvalsts, uz kuru attiecināms pasākums; sarakste, kurā nav izklāstīta sūdzība, kas ietilpst Kopienas tiesību aktu darbības jomā; sarakste, ar kuru denonsē privātpersonas vai struktūras darbību vai bezdarbību (ja vien pasākums vai sūdzība neatklāj valsts iestāžu iesaistīšanos vai neapgalvo, ka tās nav rīkojušās, reaģējot uz minētajām darbībām vai bezdarbību) [7].

23. Tomēr, kā noteikts paziņojuma 4. punktā, ja vēstule netiek uzskatīta par sūdzību, Komisijai par to ir jāinformē autors, norādot vienu vai vairākus no 3. punktā minētajiem iemesliem.

24. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds norāda, ka sūdzības iesniedzējs būtībā iesniedza Komisijai vienu un to pašu korespondenci divas reizes: pirmkārt, 2007. gada maijā un atkal 2009. gada februārī. Lai gan katrā gadījumā tika iesniegts viens un tas pats iebildums, Komisijas reakcija atšķīrās.

25. Atbildot uz sūdzības iesniedzēja 2007. gada 15. maija saraksti, Komisija to neregistrēja kā sūdzību, bet gan jautāja, vai sūdzības iesniedzēja dēls ir ES dalībvalsts valstspiederīgais. Šis pieprasījums šķiet pamatots, jo pieprasītā informācija netika izpausta sākotnējā sūdzībā, un tā bija vajadzīga, lai novērtētu, vai lietas fakti ir sūdzība, uz kuru attiecas Kopienas tiesību akti, un tādējādi tā ir jāreģistrē kā sūdzība [8].

25. Tomēr nav strīda par to, ka 2008. gada 22. februārī sūdzības iesniedzējs atbildēja uz Komisijas lūgumu, paskaidrojot, ka viņa dēls ir ieguvis X pilsonību dzimšanas brīdī un tādējādi ir Savienības pilsonis.

26. Pamatojoties uz šo papildu informāciju, Komisijai bija jāapzinās, ka sūdzība, šķiet, atbilst visiem paziņojuma 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem un ka tādēļ sūdzības iesniedzēja 2007. gada 15. maija sarakstei bija jābūt reģistrētai kā sūdzībai. Turklāt, ja Komisija apsvērtu citādi, tai būtu bijis jāinformē sūdzības iesniedzējs, ka viņa sarakste netiks reģistrēta kā sūdzība, kā arī par neregistrēšanas iemesliem. Komisija to nedarīja. Tāpēc ombuds uzskata, ka šajā gadījumā ir *pirmšķietami* pierādījumi par administratīvām kļūmēm.

27. Tomēr ombuds norāda, ka tad, kad sūdzības iesniedzējs 2009. gada 19. februārī un 30. aprīlī atkal iesniedza sūdzību Komisijai, Komisija laboja sūdzības izskatīšanu. Ombuds saprot, ka 2009. gada 29. maijā, kad Komisija atbildēja uz atjaunoto sūdzību, tā paskaidroja, ka tā nav reģistrējusi atjaunoto sūdzību, jo uzskatīja, ka pēc attiecīgā EKT sprieduma Itālijas iestādes ir izlabojušas savu rīcību attiecībā uz līdzīgām sūdzībām. Komisija sīki informēja sūdzības iesniedzēju par pasākumiem, kurus X iestādes jau bija pieņēmušas, lai labotu problēmu.

28. Komisija pamatoti pamatoja sūdzības neregistrēšanu un pārkāpuma procedūras pret X neuzsākšanu.

29. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds uzskata, ka turpmāka izmeklēšana attiecībā uz šo lietas aspektu nav pamatota.

B. Prasība Komisijai reģistrēt sūdzības iesniedzēja sūdzību

Ombudam iesniegtie argumenti

30. Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Komisijai būtu jāreģistrē viņa sūdzība, kuru viņš atkal iesniedza 2009. gadā, un jāuzsāk izmeklēšana par to.

31. Komisija apgalvo, ka tās dienesti veica izmeklēšanu par esošo situāciju lietā X. Tā secināja, ka pēc X Iekšlietu ministrijas 2008. gadā izdotā apkārtraksta stāšanās spēkā X tiesību sistēma tagad nodrošina sūdzības iesniedzēja problēmas risinājumu. Komisija uzskata, ka sūdzības iesniedzējam būtu piemērotāk vērsties pie atbildīgās vietējās iestādes. Komisija norādīja, ka nav iemesla uzskatīt, ka X iestādes noraidīs sūdzības iesniedzēja pieprasījumu, jo jaunais tiesību akts ir stājies spēkā.

32. Komisija arī pauda vēlmi vērsties pie atbildīgajām valsts iestādēm, ja sūdzības iesniedzējs piekrīt atklāt viņa identitāti. Komisija atzina, ka patiesībā sūdzības iesniedzējs tam skaidri piekrita, kad viņš iesniedza savu otro sūdzību.

33. Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs uzsvēra, ka viņa sūdzība ir par acīmredzamu Kopienas tiesību aktu pārkāpumu no X iestāžu puses. Tādēļ viņš uzstāja, ka Komisijai kā Līguma izpildes uzraudzītājam būtu jāreģistrē viņa sūdzība. Viņš uzskatīja, ka attiecīgajai dalībvalstij trūka politiskās gribas atrisināt šo jautājumu un ka tikai Komisija varētu piespiest to darīt. Tāpēc sūdzības iesniedzējs atkārtoja savu apgalvojumu, ka viņa sūdzība būtu jāreģistrē un jāizmeklē.

Ombuda novērtējums

34. Ņemot vērā iepriekš 27. un 28. punktā minētos konstatējumus, ombuds uzskata, ka sūdzības iesniedzēja prasība nav pamatota.

35. Tomēr ombuds norāda, ka Komisija 2009. gada 29. maija vēstulē sūdzības iesniedzējam

pauza vēlmi “ *turpināt [sūdzības iesniedzēja] konkrēto lietu ar [X] iestādēm* ”. Tāpēc ombuds saprot, ka attiecībā uz sūdzības iesniedzēja konkrēto gadījumu Komisija bija nobažījies par to, vai iepriekš minētie X tiesību akti ir pienācīgi īstenoti. Ombuds uzskata, ka ir svarīgi atzīmēt, ka sūdzības iesniedzēja atjaunotā sūdzība tika iesniegta Komisijai pēc tam, kad X iestādes bija ieviesušas attiecīgos pasākumus.

36. Tā kā Komisija savā atzinumā atzina, ka sūdzībā, kas iesniegta 2009. gada 19. februārī un 30. aprīlī, sūdzības iesniedzējs piekrita izpaust savu identitāti, ombuds ir pārliecināts, ka Komisija nekavējoties sazināsies ar X iestādēm, lai meklētu risinājumu sūdzības iesniedzēja problēmai. Ja Komisija nerīkojas tā, kā paredzēts, un viņa dēla problēma netiek pienācīgi atrisināta, sūdzības iesniedzējs var apsvērt iespēju iesniegt ombudam jaunu sūdzību.

37. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds turpmāk sniegs vēl vienu piezīmi.

C. Secinājumi

Pamatojoties uz izmeklēšanu par šo sūdzību, ombuds slēdz to ar šādu secinājumu:

Ņemot vērā Komisijas korektīvos pasākumus, ombuds neuzskata par nepieciešamu turpināt izmeklēšanu šajā lietā.

Sūdzības iesniedzējs un Komisijas priekšsēdētājs tiks informēti par šo lēmumu.

PAPILDU PIEZĪME

Tā kā Komisija savā atzinumā atzina, ka sūdzībā, kas iesniegta 2009. gada 19. februārī un 30. aprīlī, sūdzības iesniedzējs piekrita izpaust savu identitāti, ombuds ir pārliecināts, ka Komisija nekavējoties sazināsies ar X iestādēm, lai meklētu risinājumu sūdzības iesniedzēja problēmai. Ja Komisija nerīkojas tā, kā paredzēts, un viņa dēla problēma netiek pienācīgi atrisināta, sūdzības iesniedzējs var apsvērt iespēju iesniegt ombudam jaunu sūdzību.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Strasbūrā, 2009. gada 11. novembrī

[1] Lieta C-353/06 *Stefan Grunkin un Dorothee Regina Paul*, Krājums, 2008, I-07639. lpp.

[2] Lieta C-148/02 *Carlos Garcia Avello pret Beļģijas valsti*, Recueil 2003, I-11613. lpp.

[3] Skatīt iepriekš 2. zemspītras piezīmi.

[4] Com(2002) 141 galīgā redakcija, 2002. gada 20. marts, OV C 244/5.

[5] Dalībvalsts neievēro Kopienas tiesību aktus: Eiropas Komisijai iesniedzamo sūdzību standarta veidlapa; OV C 119, 30.04.1999., 5. lpp.

[6] Šīs garantijas ietver:

* Komisijas Ģenerālsēkretariāts izsniedz sākotnēju apstiprinājumu par visu korespondenci piecpadsmit darba dienu laikā pēc saņemšanas.

* Korespondenci, kas reģistrēta kā sūdzība, Ģenerālsēkretariāts atkārtoti apstiprina viena mēneša laikā no sākotnējā apstiprinājuma nosūtīšanas dienas. Šajā apstiprinājumā norāda sūdzības lietas numuru.

* Komisijas dienesti sazināsies ar sūdzības iesniedzējiem un pēc katra Komisijas lēmuma tos rakstiski informēs par pasākumiem, kas veikti, reaģējot uz viņu sūdzību.

* Komisijas dienesti izmeklēs sūdzības, lai pieņemtu lēmumu par oficiāla paziņojuma izdošanu vai lietas slēgšanu ne vēlāk kā viena gada laikā no sūdzības reģistrēšanas dienas.

* Ja Komisijas dienesti plāno ierosināt neveikt turpmākus pasākumus saistībā ar sūdzību, Komisija par to iepriekš paziņo sūdzības iesniedzējam vēstulē, izklāstot iemeslus, kuru dēļ tā ierosina izbeigt lietu, un aicinot sūdzības iesniedzēju četru nedēļu laikā iesniegt komentārus.

[7] Komisijas paziņojuma pielikuma 3. punkts ("Sūdzību reģistrēšana").

[8] Lieta C-148/02 *Carlos Garcia Avello*, 22.–28. lpp.